в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП), трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която предвижда в тежест на работодателите задължения за съхраняване и оповестяване на договорите и на документите относно работните часове на работниците на непълно работно време, ако е установено, че тази правна уредба не води до по-малко благоприятно третиране на последните в сравнение с работниците на пълно работно време, които се намират в сравнимо положение, или, когато съществува подобна разлика в третирането, ако е установено, че тя е обоснована по обективни причини и не надхвърля необходимото за постигане на така преследваните цели.

Запитващата юрисдикция следва да извърши необходимата фактическа и правна проверка, по-специално относно приложимото национално право, за да прецени дали е такъв случаят по делото, с което е сезирана.

В хипотезата, в която запитващата юрисдикция стигне до извода, че разглежданото в главното производство национално законодателство е несъвместимо с клауза 4 от рамковото споразумение за работа при непълно работно време, приложено към Директива 97/81, клауза 5, точка 1 от него трябва да се тълкува в смисъл, че също не допуска подобна правна уредба.

Решение на Съда (пети състав) от 7 април 2011 г. — Комисия/Люксбургем

(Дело C-305/10)

„Неизпълнение на задължения от държава членка — Железопътен транспорт — Директива 2005/47/ЕО — Условията на труд на мобилните работници, които участват в интероперативни трансгранични съобщения в железопътния сектор — Споразумение на европейско равнище на социалните партньори в сектора — Липса на транспониране в определения срок“

1. *Иск за установяване на неизпълнение на задължения — Преценка на основателността от Съда — Положение, което следва да бъде взето предвид — Положение към момента на изтичане на срока, определен в мотивираното становище (член 258 ДФЕС; Директива 2005/47 на Съвета) (вж. точки 8 и 11—13)*

2. *Иск за установяване на неизпълнение на задължения — Право на иск на Комисията — Дискреционно упражняване (член 258 ДФЕС) (вж. точка 9)*

Предмет

Иск за установяване на неизпълнение на задължения — Неприемане и/или несъобщаване в предвидените срокове на законовите, подзаконови и административни разпоредби, предвидени в Директива 2005/47/ЕО на Съвета от 18 юли 2005 година относно Споразумението между Общността на европейските железници (CER) и Европейската федерация на транспортните работници (ETF) относно определени аспекти на условията на труд на мобилните работници, които участват в интероперативни трансгранични съобщения в железопътния сектор (ОВ L 195, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 15, стр. 32)

Диспозитив

1) Като не е приело в определения срок всички законови, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2005/47/ЕО на Съвета от 18 юли 2005 година относно Споразумението между Общността на европейските железници (CER) и Европейската федерация на транспортните работници (ETF) относно определени аспекти на условията на труд на мобилните работници, които участват в интероперативни трансгранични съобщения в железопътния сектор, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по тази директива.

2) Осъжда Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разноски.

Решение на Съда (седми състав) от 7 април 2011 г. — Комисия/Ирландия

(Дело C-431/10)

„Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2005/85/ЕО — Право на убежище — Процедура за предоставяне и отнемане на статут на бежанец — Минимални норми — Липса на пълно транспониране в определения срок“